

Les justificacions del senyor jutge

Voleu saber més coses d'aquesta obra? Seguiu les instruccions que detallam al sumari!

Envoltat dels seus, el jutge Pou rep regals i honors abans d'enfrontar-se amb culpes poc honorables. FOTO: MAY/ZIRCUS

JOSEP MARIA POU ES POSA TOGA PER PROTAGONITZAR LA NOVA OBRA DE GUILLEM CLUA, UN DRAMA QUE REPASSA EL LEGAT D'UN L'ILLUSTRE ADMINISTRADOR DE LA LLEI I LA HISTÒRIA DE TOT UN PAÍS

RAMON OLIVER

De tots els moments que **formen una vida**, quin triaríeu per començar a explicar-la? La pregunta se la fa un dels **personatges** tot just iniciar-se l'obra (el text en presenta una vintena llarga: a la majoria de la desena d'intèrprets els tocarà desdoblar-se) d'aquesta peça molt ambiciosa escrita per un dels nostres autors més internacionals.

Quan **Guillem Clua** et vol fer riure, li pot sortir una comèdia íntima tan rodona com aquella *Smiley* que ben aviat tindrà seqüela musical. Però **quan Clua es posa monumental**, es posa monumental. Només cal recordar aquella altra *Marburg* estrenada fa una dècada en aquest mateix TNC que, per la manera de parlar d'un **virus letal** capaç d'expandir-se per tot el món, ara mateix podria

tornar-nos a posar la pell de gallina. I és de justícia recórrer també a la monumentalitat quan es tracta de transmetre a uns espectadors (que per a Clua són alguna cosa semblant a **membres d'un jurat**) tots els ets i uts de l'existència d'un personatge públic de l'envergadura de **Samuel Gallart**, l'honorable jutge que ha deixat la seva petjada en la vida política catalana.

La paraula del papa va a missa

Tornant a la pregunta inicial: per on cal començar, quan intentes sintetitzar una cosa tan complexa i complicada com tota una vida? A *Ciudadà Kane*, l'artista multidisciplinari Orson Welles ens recordava com sovint **el moment essencial d'una existència** és aquell que s'escapa als testimonis que ens la relaten. Però, en aquest cas, el testimoni princi-

pal serà el mateix jutge Gallart, disposat a confrontar **la seva imatge pública** amb els fantasmes interiors que li recorren les vegades que la seva alta jurisdicció s'ha deixat arrossegar (dins o fora dels jutjats) per **ambigües interpretacions** de la llei potser no del tot ètiques.

I disposat també a recórrer **cinc generacions** de saga familiar i a enfrontar-se amb el judici tant d'aquells que va absoldre com d'aquells que va condemnar. Potser pel fet que tot comença a l'interior d'una església, i encara que no sigui sant de la seva devoció, el

cas és que **el director Josep Maria Mestres** (*Com els grecs*) recorre a unes paraules que va pronunciar el papa Francesc amb les quals està molt d'acord per recordar-nos sempre que "si no som capaços d'unir **la compassió i la justícia**, acabem sent éssers inútilment severos i profundament injustos".

Mestres té clar que aquesta és alhora, en molts sentits, una obra sobre **la identitat**, sobre com ens va formant com a persones, com a **societat i com a país**, i es va aferrant a nosaltres i construint el nostre relat.

JUSTÍCIA

DE GUILLEM CLUA. DIR.: JOSEP MARIA MESTRES. INT.: JOSEP MARIA POU, VICKY PEÑA, MANEL BARCELÓ, ROGER COMA, ANNA SAHUN. TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA (SALA GRAN). PL. DE LES ARTS, 1. METRO: GLÒRIES (L1). TEL. 933 065 700. FINS AL 22/3. HORARI: DC. I DS., 19H; DJ. I DV., 20H; DG., 18H. PREU: 14,50-29€. **ENTRADES A 13€.** Entradasdevanguardia.com